

НЕУЧЕНЫЙ Е КАМЪКЪ НЕЧУВСТВЕНЪ И НЕ Е ДО-
СТОЕНЪ ДА ЖИВѢ.

Діогенъ събѣтоваше едного благороднаго да проводи сына си въ училище-то да са наѣче философіи-ж. Той го попыта; кой-ж полъж ще земне сынъ ми отъ наѣка-та на философіа-та? Діогенъ отговори; когато са намѣри негдѣ на съборъ, не ще може никой за него. Камъкъ сѣди на камъкъ. Ожъщый философъ подканаше едного пріятеля за наѣка-та на философіа-та, тои са отръчаше и казваше: не съмъ способенъ за философіи-ж. Тѣй като е, кажа Діогенъ, що ти трѣба да живѣешъ, ако събѣкъмъ са не гръжишъ да живѣешъ право.

Распяденный простаки.

Единъ момъкъ толтози неѣченъ, и тѣй да речемъ безъкниженъ, що-то едѣмъ знааше да пише има-то си, като са наѣкваше на башино-то си достоинство понска отъ царя Іосифа II. да мѣ даде единъ санъ достоенъ за него. Царь-тъ не само що не мѣ са врене, но мѣ даде и запечатано писмо къмъ учителя на престо-то училище, което съдържаше тѣмъ дѣмъ; Тойзи що носи настоаше-то нека са наѣчи онока кое-то учатъ начални-тѣ ученицы въ малко-то училище, за да са наѣчатъ и дрѣги що сж като него да искатъ санове, приди догдѣ не сж са наѣчили да четятъ и да пишятъ право.

Благополѣчна Ореца.

По слѣчаю Вократъ срешихъ въ еднъ тѣкенъ уличъ Ксенофонта. И като гледаше момчето много красно и честно, препрече си толгѣтъ за да не хамини. Като са спрѣ по-